

»Hur göra när alla vill hit?«

INLÄGG AV YVONNE CLAESSON DEN 23 NOVEMBER 2019

Mötet i onsdags (den 21/11) om naturvård på Kullaberg avbröts efter knappt en och en halv timme, och det viktigaste blev ej sagt. Jag beklagar detta. Men efteråt fick jag lite tid med Daniel Åberg, föreståndaren på Kullaberg. Jag sa då att kapellstigen måste räddas. Man kan inte cykla där. Det stör dom som vandrar. Däcken sliter på den gamla stigen, gör den mer gropig och svårare att gå på. Särskilt påverkas stigen i vått väder och då verkar det som cyklisterna älskar detta, att slira fram mellan stenar.

Stigen kan ej delas med vandrare för man kan kollidera och bli skadad särskilt i backen upp vid första bäcken. Upp till bokskogen. Fem gånger har det hänt mig att jag har gått på kapellstigen och blivit rädd. Varje gång har cyklisterna bett om ursäkt, och det är nog så bra, men då är jag redan störd. Att gå på en smal stig i skogen, ja på alla gamla stigar på Kullaberg, det är en lisa för själen. Det är helt absurt att dela detta med cyklisterna! Stigarna är till för alla som vandrar, och det är alldeles underbart.

Kapellstigen är vår närmsta gångstig till berget och är därför särskilt viktig. Det finns också en vacker viktig minnesplats vid kapellet med sin diktsten och ek. Och vi har våra rara blommor där som alla vill titta på i tidig vår. Att göra att dom blir fler är fint, men det måste göras med största försiktighet eftersom vi vet att när vi rör till det så kan det påverka annat.

Jag sa till Daniel Åberg att det måste bli förbjudet att cykla på kapellstigen. Han sa att de tänkt göra cykeluthyrning vid kapellet och nya parkeringen och att man då kan göra en cykelbana bredvid gångstigen, en cykelbana som skulle gå parallellt med gångstigen upp till berget vid första bäcken. Jag sa att detta kan man ha vid Kockarhus i så fall, infarten till berget för cyklisterna.

Men hans tanke visar brist på inkänning i vad allt detta innebär och det oroar mig. Alltså vi måste bli varsamma med det vi har. Kullaberg är en unik plats.

Men det viktigaste jag skulle sagt på mötet igår är detta: Uppvärmningen på jorden går mot 3 grader – det sa man på radion igår – och det är väl därför vindhastigheten ökar på jorden. Alltså utsläppen minskar inte. *De ökar!*

Då måste man prioritera. Vad är viktigast här, där, överallt – och på Kullaberg?

Jag förstår att man vill väl när man i sin naturvård vill anlägga ängar bredvid golfbanan. Men det är dock stora maskiner, och igelkottar och fåglar kan ju bli skadade i det mycket tjocka gräset. Det är kanske inte sådana insatser som ska komma i första hand. Inte heller att kalavverka en grandunge. Om nu granen står där så låt den stå där! Det skapar **variation**, vilket borde vara ett nyckelord i all naturvård.

Vi måste få bort bilarna! Om det nu ska komma ännu fler till Kullaberg måste utsläppen även här – minska. Jag sa det till Daniel Åberg efter mötet i går, att bilarna måste bort och bussar in. Vid dessa tävlingar på berget, som nu vid allhelgonahelgen, stod bilar överallt i Mölle och ute på åkerjorden. Det är stötande, men ännu värre i sommartid då alla kör till Kullens fyr, varje dag. Det om något är dålig naturvård!

Jag jobbar på det, sa Daniel Åberg.

Den digitala så kallade utvecklingen kan väl hjälpa oss i detta att informera människor om tillgängligheten till Kullaberg och när detta är lämpligt. Vad vi ska vara rädda och aktsamma om. Om naturen, djuren och varandra. Därför är också utställningarna i Naturum vid fyren så viktiga, de ger viktig kunskap.

Men alla kan inte ta bilen till fyren. De som kan gå får gå eller ta buss. Bilar för sjuka, skadade och gamla i första hand. Insikten att man kan ta bussen – liksom att fler bussar ska finnas – måste öka. Trafiken är inte hållbar i dag, och det kommer att bli värre sen om ej detta tar ett slut.

Läget **är** allvarligt. Det har det varit mycket länge, men nu är det akut både i Kullaberg och i världen i stort. Länsstyrelse och kommun måste sätta ned foten.

Hur göra när alla vill hit? Gränsa av det hela på alla vis. Man behöver till exempel inte hyra ut cyklar i onödan. Om besökare kommer på cykel är det en annan sak. Då är man välkommen på därtill avsedda cykelbanor. Kunskap är viktigt för att få förståelse för detta. Vi kan ej slita ut Kullaberg nu. Det finns en framtid.

Att vandra på avsedda befintliga gångstigar sliter väl minst. Att rida där man i dag får rida. Men att anlägga nya banor för allt, det skadar och sliter upp berget. Och då blir det färre lugna områden för djuren. Berget är inte bara till för oss människor.

Daniel Åberg, liksom folk i länsstyrelsen och kommunen, behöver hjälp med att inse Kullabergs begränsningar och

möjligheter. Tyvärr finns vinstintressen inblandade. Man tjänar pengar på alla turister, så klart.

Men det måste vara hållbart ju. Ekoturism kan det heta kanske. Jag vet att en strukturering är på gång. Det är bra, men tanke och känsla måste samverka.

Vänliga hälsningar

Yvonne Claesson
lyvonneclaesson@gmail.com

PS Det behövs en arbetsgrupp som tycker till om olika tankar och förslag som snart kommer från Länsstyrelsen. Dumt att kollidera på berget ju! Jag tror att det kan finnas kloka lösningar när alla vill väl. Vi har våra behov vi människor av äventyr, spänning, fart och fläkt – men också av meditation, lugn och ro. Det är fint. Naturen har sina begränsningar. Vi måste lyssna. DS